

σοφίαν· ἐπωλήθη ἔπειτα εἰς πλούσιόν τινα Σάμιον, ὀνομαζόμενον Ξάνθον, καὶ τέλος πάντων εἰς τὸν φιλόσοφον Ἰάδμονα ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου. Οὗτος δὲ, σεβόμενος τὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν τοῦ Αἰσώπου, ἡλευθέρωσεν αὐτὸν ὕστερον. Λέγουσι πρὸς τούτοις ὅτι Κροῖστος, ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας, ἀκούων τὴν λαμπρὰν φήμην τοῦ Αἰσώπου, προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια, ὅπου ἐλθὼν ἀπέκτησε διὰ τῶν ἠθικῶν ἀλληγοριῶν καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ τρόπων, μεγάλην ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην μεταξὺ διεφθαρμένων αὐλικῶν, ἐνῶ ὁ Σόλων, ὅστις συγχρόνως εὐρίσκετο ἐκεῖ, δὲν ἠδύνατο διὰ τῆς αὐστηρᾶς αὐτοῦ ἠθικῆς νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τὸν βασιλέα· ὅθεν ὁ μυθοποιὸς ἔλεγε πρὸς τὸν Ἀθηναῖον νομοθέτην, *ὦ Σόλων, μὴ πλησιάζωμεν μηδὲώς τοὺς βασιλεῖς, ἢ ἂν λέγωμεν εἰς αὐτοὺς πράγματα ἀρεστά.* Ὁ δὲ Σόλων ἀπεκρίθη φιλοσοφικώτερον καὶ τιμιώτερον, *μὴ λέγωμεν εἰς αὐτοὺς μηδέν· ἢ ἂν λέγωμεν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.*

Ὁ Αἰσώπος παρέστησε πρῶτος λαλοῦντα ζῶα καὶ φυτὰ, διὰ νὰ διδάσκῃ οὕτω προότερα τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀρετὴν καὶ νὰ διορθώνῃ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς γελοίας συνηθείας αὐτῶν. Πολλὰ ὀλίγοι ὁμῶς γνήσιοι μῦθοι τοῦ Αἰσώπου διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν· ἐπεκράτησε δὲ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς συγγραφῆς νὰ ἐπιγράφηται μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Τὰ ἱσορούμενα περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πλανούδη, εἶναι τὰ πλειότερα γελοῖα καὶ παιδαριώδη πλάσματα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος Ἀθηναῖος, ἐγεννήθη τὸ 467 πρὸ Χριστοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Σωφρονίσκος ὀνομαζόμενος, ἦτον ἀγαλματοποιός, ἡ δὲ μήτηρ Φαιναρέτη, μαῖα. Ἐμαθε κατ' ἀρχὰς τὴν τέχνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ φαίνεται ὅτι εὐδοκίμησε πολὺ εἰς αὐτήν· διότι τὸν καιρὸν Πausανίου τοῦ ἱστορικοῦ, ὅστις ἠκμαζεν εἰς τὸ 174 μετὰ Χριστὸν, ἐσώζοντο ἔτι ἐν Ἀθήναις ὁ Ἑρμῆς καὶ αἱ Χάριτες, ἔργα τῶν χειρῶν τοῦ Σωκράτους, ἅπερ ἂν δὲν ἦσαν ἀξιόλογα, δὲν ἤθελον συναριθμεῖσθαι μὲ τὰ ἀγάλματα τῶν ἐνδοξοτέρων ἀγαλματοποιῶν. Ἐστράτευσε πολυλάκις καὶ ἐπολέμησεν ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Δυνάμενος δὲ διὰ τὰ προτερήματα αὐτοῦ ν' ἀναβῇ εἰς τὰ μεγαλύτερα ἀξιώματα τῆς δημοκρατίας, δὲν ἠθέλησεν, ἀλλ' ἐδόθη ὅλος εἰς τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, διδάσκων καὶ προτρέπων τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀρετὴν. Ἡ ἠθικὴ αὐτοῦ εἶναι τόσον ὀρθὴ καὶ φιλάνθρωπος, ὥστε δικαίως ἔλεγεν ὁ Κικέρων, ὅτι ἔλαβεν αὐτὴν οὐρανόθεν. Διὰ μόνου τοῦ λογικοῦ ἐγνώρισε τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς μόνου Θεοῦ καὶ τολμήσας νὰ κοινοποιήσῃ τὴν θεῖαν ταύτην ἀνακάλυψιν, κατηγορήθη ὡς ἄθεος παρὰ τῶν ἱερῶν τῆς Δήμητρος, καὶ κατεδικάσθη νὰ πίνῃ τὸ κώνειον ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν. Ὁ βίος